

GENÇ GÖNÜLLÜLER İÇİN EM-CITY EĞİTİM MODÜLÜ

MODÜL 2. GİRİŞ VE METODOLOJİ

Co-funded by
the European Union

EM-CITY projesi, Erasmus+ Programı (Hibe Anlaşması N. KA220-YOU-000029084) çerçevesinde Avrupa Birliği ve İtalya Ulusal Gençlik Ajansı'nın desteği ile finanse edilmiştir.

Avrupa Komisyonu tarafından desteklenmiş olsa da bu yayının içeriği yazarlarının görüşlerini yansıtmaktadır ve bu görüşlerden Avrupa Komisyonu sorumlu tutulamaz.

<https://www.emcityeu.net/>

MODÜL 2. GİRİŞ ve METODOLOJİ

Modülün Süresi: 1saat

Modülün Amacı: Modülün amacı, eğiticilerin eğitim programının amacı ve yapısı hakkında net bir anlayışa sahip olmalarını sağlamaktır. Özellikle, eğitim modülünün bu bölümü eğitmenlere eğitimin amaç ve hedeflerini, hedef kitleyi ve beklenen sonuçları tanıtır. Ayrıca, kullanılacak stratejiler, faaliyetler ve kaynaklar da dahil olmak üzere eğitimi vermek için kullanılacak metodoloji ve yaklaşımın ana hatlarını çizer.

Öğrenme Hedefleri:

1. EM-CITY projesinin amaç ve hedeflerini ve eğitim programının bu çerçeveye nasıl uyduğunu anlamak.
2. Özel ihtiyaçları ve zorlukları da dahil olmak üzere, eğitim programı için hedef kitlenin belirlenmesi.
3. Gençlerin geliştirmesi gereken bilgi, beceri ve tutumlar da dahil olmak üzere eğitim programının beklenen sonuçlarını tanımlayın.
4. Eğitim programını sunmak için kullanılacak öğretim stratejilerini, etkinlikleri ve kaynakları tanımak.
5. Eğitim programının başarısını ölçmek için kullanılacak ölçme ve değerlendirme yöntemlerine ilişkin bir anlayış geliştirmek.
6. Eğitim programının ilgi çekici, etkili ve hedef kitlenin ihtiyaçlarına göre uyarlanmış bir şekilde sunulmasını planlamak ve hazırlamak.

Öğrenme aktiviteleri/öğretme yöntemleri:

İnteraktif Sunum

İçindekiler

- 2.1 EM-CITY Projesinin Tanıtımı
- 2.2 EM-CITY Eğitimine Giriş
- 2.2 Giriş ve Metodoloji Oturumlarında Kullanılacak Etkinlik/Teknik Örnekleri
- 2.3 Yararlı bağlantılar ve kaynaklar

2.1 EM-CITY Projesinin Tanıtımı

Dünya, depremler, seller, kasırgalar, volkanik patlamalar, salgın hastalıklar ve orman yangınları da dahil olmak üzere giderek artan sayıda doğal afet ve acil durumla karşı karşıya kalmaktadır. Bu olaylar daha büyük ölçeklerde ve daha sık meydana geliyor ve bu da kendilerini bunaltıcı hissetmelerine neden olabiliyor. (Madigan, 2018). Pandemi, deprem, sel ve kasırga gibi acil durumlar insanların hayatını dramatik bir şekilde değiştirmekte ve onları Maslow'un ihtiyaçlar hiyerarşisindeki ilk basamaklar olan hava, yiyecek, içecek, barınak, giyim, sıcaklık, uyku gibi biyolojik gereksinimler olan fizyolojik ihtiyaçlardan; finansal ve duygusal güvenlik, kanun ve düzen, sağlık ve refah, sosyal istikrar, mülkiyet ve korkudan kurtulma gibi güvenlik ihtiyaçlarından mahrum bırakmaktadır (Doherty, 2013). Covid-19 insanların hayatını derinden etkilemiş ve onları birçok temel ihtiyaçtan mahrum bırakmıştır. İnsanlar istemeden de olsa günlük rutinlerini, işyeri faaliyetlerini, yüz yüze etkileşimlerini ve kişiler arası iletişim tarzlarını değiştirmek zorunda kalmışlardır. Bu tür acil durumlar, sağlık, toplum ve ekonomi üzerindeki olumsuz etkilerini ortadan kaldırmak veya en azından en aza indirmek için her zaman olağanüstü çareler gerektirmiştir. Bu durumlarda, kriz yönetiminde insanların örgütlenmesi, etkilenen insanlara ulaşmak için hayati bir konu haline gelir.

Ancak, farklı acil durumlar liderlik ve müdahale için farklı yaklaşımlar gerektirir. Örneğin salgın hastalıklar, özel stratejiler ve politikalar gerektiren benzersiz özelliklere sahiptir. EM-CITY projesi, acil durumların sosyal bir bağlamda meydana geldiğini ve sosyal sonuçları olduğunu kabul etmektedir. Bu nedenle, Kültürel ve Dilsel Olarak Farklı (CALD) topluluklardan gelenler ve uzun süreli ikamet edenler de dahil olmak üzere tüm insanlar için hizmetlere ve bilgilere eşit erişim sağlamak çok önemlidir. Bu bağlamda, genellikle gelişmiş dijital becerilere ve yerel bölgelerde stratejik bir konuma sahip olan gençler, acil durum yönetiminde yer alan farklı taraflar arasında etkileşimli süreçlerin ve iletişim kanallarının oluşturulmasında kilit bir rol oynayabilir. Covid-19 ile ilgili en önemli strateji sosyal mesafe olmuştur, ancak pandemi sırasında fiziksel olarak ayrı ancak sosyal olarak bağlı kalmak önemlidir (WHO). Bu nedenle, yetkililer ve toplum arasındaki işbirliği kanallarını kolaylaştırmak, acil durumların yönetiminin etkinliğini artırmak için hayati bir konu haline gelmektedir.

Acil durum vakaları, acil durumların yönetiminde etkili sonuçlar için etkili iletişim araçlarının önemini de vurgulamaktadır. Bu, özellikle yetkililerle ve toplumun diğer kesimleriyle iletişim kurmakta zorlanabilecek kültürel ve dilsel çeşitliliğe sahip (CALD) topluluklar için önemlidir (DeSouza, 2008; Shearer vd., 2018) Bu noktadan hareketle EM-CITY, acil durumlarda aktif vatandaşlığı ve sorumluluk almayı desteklemek için farklı gruplar (CALD ve CALD olmayan) arasında sosyal uyum yaratmayı amaçlamaktadır. Gençlerin liderliği, yerel topluluklar arasında sosyal uyum yaratma sürecini kolaylaştıracaktır.

EM-CITY, insanları yerel alanda psikolojik-sosyolojik etkileşim ve kapsayıcılık yaratmaya teşvik eden ortak değerleri geliştirmeyi, desteklemeyi ve sürdürmeyi amaçlamaktadır. Sivil

katılım, yerel bir topluluktaki farklı grupların etkileşimini ve kapsayıcılığını sürdürmek için önemli bir araç olabilir ve bu da acil durumlarda hayati önem taşır çünkü gençler toplulukların dinamik unsurlarıdır, yeni bilgilere yanıt vermeye ve acil durumların etkisini yönetmek için hayati önem taşıyan önlemleri almaya daha açık olanlardır. EM-CITY sayesinde gençler, kurumsal eylemle bağlantılı acil durum müdahale faaliyetlerine katılım açısından kendilerini motive edecek ahlaki ve entelektüel yetkinliklere sahip olacaklardır.

Gençlerin, fiziksel etkilerden psikolojik ve sosyolojik etkilere kadar salgın hastalıkların tüm etkileriyle başa çıkma kapasiteleri, topluluklarına katılımları için motive edilerek, onları birbirlerine bağlayacak ağlar oluşturularak ve acil durumlarda topluluklarına liderlik etmeleri için kurumsal emir komuta zincirine uygun olarak inisiyatif almaları sağlanarak geliştirilebilir. Acil durumları yönetmenin, insanların yaşamlarını resmi talimatlar ve bilgiler doğrultusunda nasıl düzenledikleri ile doğrudan ilişkili olduğu düşünüldüğünde, gençlerin aktif işbirliği ve sinerjisi acil durum önlemlerinin uygulanmasında önemli bir faktör olabilir.

Sosyal içerme, acil durumun etkilerini yönetmenin önemli bir boyutunu oluşturur. Çoğunluk ve azınlık arasında ortak değerleri ve çeşitlilik, eşitlik ve ayrımcılık yapmama ilkelerini teşvik eder. Bu sayede ırkçılık ve ayrımcılık gibi sosyal sorunlarla yüzleşir; gayri resmi eğitim ve gençlik faaliyetlerine erişimde eşit fırsat sağlar.

Özetle, EM-CITY projesi acil durumlarda yerel topluluklardaki farklı gruplar arasında sosyal uyumu teşvik etmeyi amaçlamaktadır. Proje, gençleri duyarlı hale getirerek ve dahil ederek paydaşlar arasındaki iletişimi ve işbirliğini kolaylaştırmayı ve sonuçta acil durum müdahalelerinin etkinliğini artırmayı amaçlamaktadır.

EM-CITY projesi sosyal yapılandırıcılık yaklaşımıyla tasarlandı ve süreç boyunca bir eylem araştırması metodolojisi kullandık.

2.1.1 EM-CITY'de Kullanılan Yöntem ve Yaklaşımlar

Sosyal Yapılandırıcılık Yaklaşımı

Sosyal yapılandırıcılık yaklaşımı, tüm paydaşların aktif rol aldığı bir öğrenme sürecini teşvik etmek amacıyla ortak hedefler, stratejiler ve vizyon oluşturmak için işbirliğine dayalı bir araç olarak kullanılır. Sosyal yapılandırıcılık, bilginin inşasında sosyal etkileşimin ve kültürel bağlamın rolünü vurgulayan eğitimsel ve teorik bir çerçevedir. Bireylerin deneyimleri, başkalarıyla etkileşimleri ve bu deneyimlere yükledikleri anlamlar aracılığıyla dünyaya ilişkin anlayışlarını aktif olarak inşa ettiklerini öne sürer.

Eğitim bağlamında sosyal yapılandırıcılık, öğrenmeyi, öğrenenler ve akranları arasında işbirliği, diyalog ve müzakere yoluyla gerçekleşen sosyal bir faaliyet olarak görür. Yalnızca bireysel bilişsel süreçlere odaklanmak yerine öğrenmeyi şekillendiren sosyal ve kültürel faktörlere önem verir.

Sosyal Yapılandırıcılığın Temel Kavramları:

- **Bilginin İnşası:** Sosyal yapılandırıcılığa göre, bilgi pasif olarak alınmak yerine bireyler tarafından aktif olarak yapılandırılır. Öğrenenler çevrelerindeki dünya ile aktif olarak etkileşime girer ve yeni bilgileri mevcut anlayışlarıyla bütünleştirerek deneyimlerini anlamlandırır.
- **Sosyal Etkileşim:** Sosyal etkileşim öğrenme sürecinde çok önemli bir rol oynar. Diyalog, işbirliği ve ortak faaliyetler yoluyla öğrenciler fikir, bakış açısı ve bilgi alışverişinde bulunabilirler. Akranlar, eğitmenler ve topluluğun diğer üyeleriyle etkileşim, anlayışlarını şekillendirmeye ve geliştirmeye yardımcı olur.
- **Yakınsal Gelişim Alanı (ZPD):** Psikolog Lev Vygotsky tarafından önerilen Yakınsal Gelişim Alanı kavramı, sosyal yapılandırıcılığın merkezinde yer alır. Bir öğrencinin gerçek gelişim düzeyi ile başkalarının yardımıyla ulaşabileceği potansiyel gelişim düzeyi arasındaki farkı ifade eder. Yakınsal Gelişim Alanı, öğrencilere öğrenmelerini kolaylaştırmak için uygun destek ve iskele sağlamanın önemini vurgular.
- **Otantik Öğrenme Bağlamları:** Sosyal yapılandırıcılık, gerçek dünya bağlamlarında yer alan özgün ve anlamlı öğrenme deneyimleri sağlamanın önemini vurgular. Öğrenme görevleri ve etkinlikleri öğrencilerin yaşamlarıyla ilgili olmalı ve bilgilerini pratik durumlarda uygulamalarına olanak tanımalıdır.
- **Çoklu Perspektifler:** Sosyal yapılandırıcılık çoklu bakış açılarının varlığını kabul eder ve öğrencileri farklı bakış açılarına dikkate almaya teşvik eder. Farklı bakış açılarına maruz kalma yoluyla, öğrenciler konuya ilişkin daha kapsamlı ve incelikli bir anlayış geliştirebilirler.

Eğitim/Öğrenim için Çıkarımlar:

Sosyal yapılandırıcılığın öğretim uygulamalarına dahil edilmesi, işbirliği, diyalog ve aktif katılım için fırsatlar yaratmayı içerir. Öğretmenler kolaylaştırıcı rolünü üstlenir ve sadece bilgi aktarmak yerine öğrenme süreci boyunca öğrencilere rehberlik eder. Sosyal yapılandırıcılıkla uyumlu bazı stratejiler şunlardır:

- **İşbirliğine Dayalı Öğrenme:** Öğrenciler arasında etkileşimi ve ortak bilgi inşasını teşvik etmek için grup çalışmasını, tartışmaları ve işbirliğine dayalı faaliyetleri teşvik etmek.
- **Yönlendirici Destek:** Öğrencilerin anlayışlarını ve becerilerini geliştirmelerine yardımcı olmak için özellikle Yakınsal Gelişim Alanlarında onlara destek ve rehberlik sağlamak.
- **Probleme Dayalı Öğrenme:** Öğrencilere, bilgilerini uygulamalarını ve çözüm bulmak için birlikte çalışmalarını gerektiren özgün, gerçek dünya sorunları veya zorlukları sunmak.

- Yansıtıcı Uygulama: Öğrencileri öğrenme deneyimleri üzerine düşünmeye, anlayışlarını eleştirel bir şekilde analiz etmeye ve alternatif bakış açılarını değerlendirmeye teşvik etmek.
- Topluluk Katılımı: Öğrencileri, farklı bakış açılarına katkıda bulunabilecek ve öğrenme sürecini zenginleştirebilecek uzmanlar, profesyoneller veya topluluk üyeleriyle buluşturmak.

Sosyal yapılandırıcılığın eğitim uygulamaları üzerinde önemli bir etkisi olmuş ve öğretim tasarımı, müfredat geliştirme ve öğretmen eğitimi gibi alanları etkilemiştir. Öğrenmenin sosyal ve işbirlikçi yönlerini vurgulayarak, derinlemesine anlamayı ve anlamlı bilgi inşasını teşvik eden aktif ve ilgi çekici bir öğrenme ortamı yaratmayı amaçlamaktadır.

Eylem Araştırması:

Eylem araştırması, uygulamayı iyileştirmek veya belirli konu veya sorunları ele almak amacıyla uygulayıcılar veya araştırmacılar tarafından gerçek dünya ortamlarında yürütülen sistematik bir sorgulama yaklaşımıdır. Aşağıdaki adımları içeren döngüsel bir süreçtir:

- Bir Odak Seçme: Bu adım, araştırmacının araştırmak veya geliştirmek istediği belirli bir odak alanının veya sorunun belirlenmesini içerir. Bu, öğretim stratejileri, organizasyonel uygulamalar, öğrenci performansı ya da profesyonel uygulamanın herhangi bir yönüyle ilgili olabilir.
- Teorilerin Netleştirilmesi: Bu adımda araştırmacı, seçilen odak alanıyla ilgili mevcut teorileri, kavramları veya çerçeveleri inceler. Bu, araştırma için teorik bir temel oluşturulmasına yardımcı olur ve araştırma sorularının ve veri toplama yöntemlerinin geliştirilmesi konusunda bilgi verir.
- Araştırma Sorularının Belirlenmesi: Seçilen odağa ve teorik anlayışa dayalı olarak belirli araştırma soruları formüle edilir. Bu sorular veri toplama sürecine rehberlik eder ve araştırma için net bir yön sağlar.
- Veri Toplama: Bu adım, araştırma sorularını yanıtlamak için ilgili verilerin toplanmasını içerir. Veri toplama yöntemleri arasında gözlemler, görüşmeler, anketler, belge analizi veya diğer uygun bilgi toplama araçları yer alabilir. Toplanan veriler güvenilir, geçerli ve araştırma odağıyla ilgili olmalıdır.
- Veri Analizi Veriler toplandıktan sonra kalıpları, temaları veya ilişkileri tanımlamak için analiz edilir. Verilerin niteliğine ve araştırma sorularına bağlı olarak çeşitli niteliksel veya niceliksel analiz teknikleri kullanılabilir. Analiz, verilerden anlam çıkarmaya ve sonuç çıkarmaya yardımcı olur.
- Sonuçların Raporlanması: Araştırmanın bulguları açık ve öz bir şekilde iletilir. Bu adım, sonuçların meslektaşlar, yöneticiler veya diğer uygulayıcılar gibi ilgili paydaşlara sunulmasını içerir. Rapor, araştırma sürecinin bir tanımını, bulguları ve uygulamaya yönelik her türlü öneri veya çıkarımı içermelidir.

- **Bilgilendirilmiş Eylemde Bulunma:** Bu son adım, uygulamayı bilgilendirmek ve uygun eylemleri gerçekleştirmek için araştırma bulgularının kullanılmasını içerir. Amaç, araştırma yoluyla elde edilen kanıtlara dayanarak değişiklikleri veya iyileştirmeleri uygulamaktır. Bu adım döngüyü tamamlar ve genellikle yeni sorulara veya odak alanlarına yol açarak eylem araştırması sürecinin yeni bir yinelemesini başlatır.

Eylem araştırması, uygulayıcıların araştırma sürecine aktif olarak katılmalarını ve bulguları kendi mesleki bağlamlarında olumlu değişiklikler meydana getirmek için kullanmalarını içerdiğinden, işbirlikçi ve katılımcı doğasıyla karakterize edilir. Yansıtma, sürekli iyileştirme ve uygulamanın karmaşıklıklarının daha derinlemesine anlaşılmasını teşvik eden yinelemeli bir süreçtir.

Dolayısıyla, "bilgilendirilmiş eylemde bulunma" adımı, eğitim modüllerinin tasarlanması ve eğitimin uygulanmasıdır.

2.2 EM-CITY Eğitiminin Tanıtımı

EM-CITY eğitimi 2 adımdan oluşmaktadır:

1. adım: Eğitmenler için eğitim

Eğitimin amacı, EM-CITY projesi çerçevesinde ve kapsamında gençlere interaktif bir köprü olarak eğitim verecek olan eğitmenler için ortak bir temel oluşturmaktır.

Beklenen etki: EM-CITY projesi çerçevesinde ve kapsamında yaygın eğitim yöntemlerini kullanabilme.

Eğitimin yöntemi: Eğiticilere yönelik eğitim, formal olmayan eğitim yöntemlerinin kullanıldığı çevrimiçi bir eğitimidir.

2. adım: Genç İnteraktif Köprüler için Eğitim

Hedef Grup: Farklı toplulukların bir arada yaşadığı yerel bir bölgeden 18-30 yaş arası gençler.

Katılımcı sayısı: En az 25 genç ve sivil savunma operatörlerinden/yöneticilerinden 5 gözlemci. Sivil savunma eğitmenleri, sivil savunma yöneticileri ve operatörleri olan gözlemciler; gözlemciler faaliyetlere katılmayacak, ancak gözlem yapacak ve eğitmenlere eğitim hakkında geri bildirimde bulunacaklardır.

Eğitimin amacı, kültürel ve dilsel çeşitliliğe sahip olmayan ve kültürel ve dilsel çeşitliliğe sahip topluluklarından gençleri, bu topluluklar, sivil savunma operatörleri ve yerel bölgedeki yerel

Yetkililer arasında "etkileşimli köprüler" olarak eğitmektir; ve acil bir durumda, acil durum gerekliliklerini etkili bir şekilde uygulamak için bu topluluklar, sivil savunma kuruluşları ve yetkililer arasında iletişimi sağlayacak acil durum gönüllüleri olacaklardır.

Beklenen Etki: Eğitim modülleri ile karma grup topluluklarında gönüllü olarak yer alan gençlerin yetkinliklerinin ve bilgi birikimlerinin geliştirilmesi ve heterojen topluluklarda daha etkin ve hızlı önlemler alınmasına ve acil durum prosedürlerinin uygulanmasına katkı sağlaması beklenmektedir.

Eğitim yöntemi: Yüz yüze eğitim, 18 saat, yaygın ve informal eğitim yöntemleri kullanıldı.

Resmi Olmayan Eğitim Yöntemleri:

Yaygın eğitim yöntemleri, öğrenme sürecinde esneklik ve yaratıcılık sunan çok çeşitli ve çeşitlidir. Bu yöntemler, öğrenenlerin aktif katılımını sağlamak, katılımı teşvik etmek ve bilgi ve becerilerin pratikte uygulanmasını kolaylaştırmak için tasarlanmıştır. İşte yaygın olarak kullanılan bazı yaygın eğitim yöntemleri:

Atölye Çalışmaları ve Seminerler: Bunlar, belirli bir konuyla ilgili talimatlar, gösteriler ve uygulamalı faaliyetler sağlayan bir kolaylaştırıcı veya uzman tarafından yönetilen etkileşimli oturumlardır. Atölye çalışmaları ve seminerler, öğrenmeyi geliştirmek ve katılımcıların katılımını teşvik etmek için genellikle grup tartışmaları, durum çalışmaları, rol oyunları ve alıştırmalar içerir.

Deneyimsel Öğrenme: Bu yaklaşım, doğrudan deneyim ve yansıtma yoluyla öğrenmeyi vurgular. Aktif katılımı, ekip çalışmasını ve eleştirel düşünmeyi teşvik etmek için simülasyonlar, oyunlar, açık hava mücadeleleri ve problem çözme egzersizleri gibi etkinlikler kullanılır. Öğrenciler, gerçek dünyadaki durumları taklit eden görevlere aktif olarak katılarak bilgi ve becerilerini pratik bir bağlamda uygulamalarına olanak tanır.

Grup Tartışmaları ve Münazaralar: Bu yöntemler, katılımcıların bakış açılarını paylaştıkları, fikir alışverişinde buldukları ve farklı bakış açılarını eleştirel bir şekilde analiz ettikleri yapılandırılmış tartışmaları içerir. Grup tartışmaları ve münazaralar aktif öğrenmeyi, iletişim becerilerini ve farklı görüşlerin keşfedilmesini teşvik eder.

Durum Çalışmaları: Vaka çalışmaları, öğrencilerin bilgi ve uzmanlıklarına dayalı olarak analiz etmelerini ve çözüm önermelerini gerektiren gerçek veya varsayımsal senaryolar sunar. Katılımcılar durumu inceler, temel sorunları belirler ve olası yaklaşımları tartışarak problem çözme becerilerini geliştirir ve teorik kavramları gerçek yaşam durumlarına uygularlar.

Rol Yapma Oyunları ve Simülasyonlar: Rol oyunları, katılımcıların belirli roller üstlenmesini ve simüle edilmiş senaryolara veya etkileşimlere katılmasını içerir. Bu yöntem, öğrencilerin farklı bakış açılarını keşfetmelerine, karar verme pratiği yapmalarına, empati geliştirmelerine ve iletişim ve kişilerarası becerilerini geliştirmelerine olanak tanır.

Proje Tabanlı Öğrenme: Bu yaklaşım, öğrencilerin bulgularını veya sonuçlarını planlamalarını, araştırmalarını, işbirliği yapmalarını ve sunmalarını gerektiren bir proje veya görev üzerinde çalışmalarını içerir. Proje tabanlı öğrenme, uygulamalı deneyimi, eleştirel düşünmeyi ve problem çözme becerilerini teşvik ederken aynı zamanda yaratıcılığı ve öz-yönelimli öğrenmeyi de teşvik eder.

e-Öğrenme ve Çevrimiçi Platformlar: Teknolojideki gelişmelerle birlikte, yaygın eğitim yöntemleri çevrimiçi platformları, web seminerlerini ve interaktif öğrenme modüllerini içerecek şekilde genişlemiştir. Bu platformlar zaman, yer ve öğrenme hızı açısından esneklik sağlamaktadır. Çevrimiçi tartışmalar, sınavlar, multimedya kaynakları ve interaktif alıştırmalar genellikle katılımı artırmak ve kendi hızında öğrenmeyi kolaylaştırmak için dahil edilir.

Yaygın eğitim yöntemlerinin seçiminde öğrenme hedeflerinin, katılımcı ihtiyaçlarının ve konunun niteliğinin dikkate alınması gerektiğini unutmamak önemlidir. Farklı öğrenme stillerine ve tercihlerine hitap eden ilgi çekici ve etkili bir öğrenme deneyimi yaratmak için bu yöntemlerin bir kombinasyonu kullanılabilir.

2.3 EM-CITY Tanıtımı Eğitim Oturumu Sırasında Kullanılacak Etkinlik/Teknik Örnekleri

Etkinlik 2.1 İnteraktif Sunum

Faaliyetin/teknik amacı: İnteraktif sunumun amacı, katılımcılara EM-CITY eğitim oturumunun temel kavramlarını ve hedeflerini ilgi çekici ve interaktif bir şekilde tanıtmaktır. Katılımcıların aktif olarak katılmalarına, soru sormalarına ve sunum yapan kişiyle etkileşime girmelerine olanak tanır.

Süre 10-15 dakika

Hazırlık/Malzeme/Ekipman:

- Sunum slaytları veya görsel yardımcıları (istenirse)
- Projektör veya perde (slayt kullanılıyorsa)
- Mikrofon (gerekirse)
- El notları veya çalışma kağıtları (isteğe bağlı)

Faaliyetin sonuçları:

Bilgi:

- Katılımcılar EM-CITY eğitim oturumunun amacı, hedefleri ve içeriği hakkında net bir anlayışa sahip olurlar.
- Katılımcılar, eğitim oturumu sırasında ele alınacak temel kavramlar, araçlar veya teknikler hakkında bilgi sahibi olurlar.

Beceriler:

- Katılımcılar interaktif sunuma katılarak ve paylaşılan bilgilere dikkat ederek aktif dinleme becerilerini geliştirirler.
- Katılımcılar, EM-CITY eğitim oturumunun kendi rolleri veya ilgi alanlarıyla ilgisi ve potansiyel uygulaması üzerine düşünerek eleştirel düşünme becerilerini uygularlar.
- Katılımcılar tartışmalara aktif olarak katılarak, sorular sorarak ve düşüncelerini ya da beklentilerini ifade ederek iletişim becerilerini geliştirirler.

Tutum:

- Katılımcılar en başından itibaren öğrenme sürecine dahil olduklarını hissederler ve bu da eğitim oturumuna karşı olumlu bir tutum geliştirmelerini sağlar.
- Katılımcılar, soruları ve endişeleri ele alındıkça işbirliği ve açık iletişim duygusu geliştirir ve destekleyici bir öğrenme ortamı yaratır.

Yönergeler/Öneriler:

1. Katılımcılara hoş geldiniz diyerek ve kendinizi ve EM-CITY eğitim oturumunu yürütmedeki rolünüzü kısaca tanıtarak başlayın.
2. Eğitim oturumunun hedeflerini belirtin ve katılımcıların rolleri veya ilgi alanlarıyla ilgisini açıklayın.
3. EM-CITY hakkındaki temel bilgileri sunmak için görsel olarak çekici sunum slaytları veya diğer görsel yardımcılarını kullanın. Slaytların kısa, okunması kolay ve görsel olarak ilgi çekici olduğundan emin olun.
4. Sunum boyunca sorular sorarak aktif katılımı teşvik edin. Bu, doğrudan dinleyicilere soru sorarak veya varsa sunum yazılımının interaktif özelliklerini kullanarak yapılabilir.
5. Katılımcıların eğitim oturumuyla ilgili düşüncelerini, deneyimlerini veya beklentilerini paylaşmaları için fırsatlar sağlayın. Bu, kısa tartışmalar, küçük grup etkinlikleri veya varsa interaktif anket araçları kullanılarak yapılabilir.
6. Katılımcılar tarafından yöneltilen soru ve endişelere açık ve net yanıtlar verin. Hemen bir cevabınız yoksa, sorularının oturum sırasında ele alınacağına dair güvence verin veya onlarla daha sonra görüşmeyi teklif edin.
7. İnteraktif sunumda ele alınan kilit noktaları özetleyin ve EM-CITY eğitim oturumunda tartışılacak gelecek faaliyetleri veya konuları vurgulayın.
8. Oturum için duyduğunuz heyecanı ve katılımcıları öğrenme yolculukları boyunca destekleme isteğinizi ifade ederek interaktif sunumu sonlandırın.

2.4 Faydalı bağlantılar

Projenin web sitesi, EM-CITY projesi, konsorsiyum, faaliyetler ve projenin sonuçları (çıktılar/sonuçlar) hakkında daha fazla bilgi bulmak için faydalı olabilir.

<http://www.emcityeu.net/>

Aşağıdaki kılavuz ilkeler, CALD toplulukları ve acil durum yönetimi kavramının anlaşılması için faydalı olabilir:

<https://knowledge.aidr.org.au/media/1969/manual-44-guidelines-for-emergency-management-in-cald-communities.pdf>

<https://www.undrr.org/publication/sendai-framework-disaster-risk-reduction-2015-2030>

Mitchell, L. (2003). Kültürel ve dilsel açıdan farklı topluluklarla çalışan acil durum yöneticileri için kılavuz ilkeler. Australian Journal of Emergency Management, The, 18(1), 13-18. <https://search.informit.org/doi/abs/10.3316/INFORMIT.376944415766551>

Risk yönetimi ve CALD toplulukları çerçevesinde yürütülen bilimsel çalışmaların sonuçlarını görmek için aşağıdaki makaleler faydalı olabilir:

Ogie, R., Castilla Rho, J., Clarke, R. J., & Moore, A. (2018, Ekim). Kültürel ve dilsel açıdan farklı topluluklarda afet riski iletişimi: teknolojinin rolü. Bildiriler içinde (Cilt 2, No. 19, s. 1256). MDPI, <https://www.mdpi.com/2504-3900/2/19/1256>

Chandonnet, A. (2021). Kültürel ve dilsel çeşitliliğe sahip topluluklarda acil durum dayanıklılığı: zorluklar ve fırsatlar. <https://apo.org.au/node/315281>

Aşağıdaki web platformu, örgün olmayan eğitim yöntemleri, araçları hakkında daha fazla bilgi sahibi olmak ve ayrıca Erasmus+ programı kapsamında düzenlenen örgün olmayan eğitimlere katılmak için yararlı olabilir:

<https://www.salto-youth.net/tools/toolbox/>

